

zeszłym, kiedy głównym naszym życzeniem było uchylenie zawieszenia art. 6 ustawy emerytalnej, lepszym niż w dniu 10 stycznia br., kiedy groziło nam odebranie miana emerytów państwowych i zawodowych wojskowych i przejęcie nas przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Wiele z naszych postulatów przestało być aktualnymi jak karty żywnościowe, przydział opału itp., gdyż wskutek wprowadzenia wolnego handlu na te artykuły są one dostępne dla wszystkich obywateli Państwa.

Zawieszenie art. 6 zostało uchylone, zupełnie skreślony został art. 25 ustawy emerytalnej zawierający zakaz zarabkowania, wobec czego emeryci zdolni jeszcze do pracy mogą w miarę swoich zdolności dorobić sobie cośkolwiek na swoje utrzymanie.

Za zrealizowanie tych dwóch bardzo ważnych postulatów mamy do zawdzięczenia przychyłności naszych Najwyższych Władz państwowych i Sejmu Ustawodawczego i zdaje mi się będę wyrazicielem życzeń wszystkich obecnych, wznosząc okrzyk nasza Rzeczpospolita z Prezydentem Bierutem na czele i z Rządem Robotniczo-Ludowym „Niech żyje”.

Imieniem gości zabrał głos Dyrektor Państwowego Zakładu Emerytalnego Ob. Stefan Jacuk i oświadczył, że właśnie wyszedł z druku Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Nr 42 zawierający tak ustawę nowelizacyjną do ustawy emerytalnej jak i rozporządzenia wykonawcze Rady Ministrów do tej ustawy.

Emeryci uzyskali dzięki poparciu Władz Państwowych zrealizowanie swoich postulatów o które od przeszło dwóch lat zabiegali a to przywrócenie mocy obowiązującej artykułowi szóstemu ustawy emerytalnej z roku 1923 i wyeliminowanie z tej ustawy art. 25.

Przez uchylenie zawieszenia art. 6 uzyskują emeryci pewne normy uposażeń pracowników czynnych a w miarę podwyższania tych uposażeń czynnym pracownikom podwyższają się automatycznie i zaopatrzenia emerytalne.

Ze względu na wyniszczenie kraju wojną norma ta wynosi w tym roku 50% zasadniczych płac pracowników czynnych a w miarę poprawy gospodarczej kraju będzie ona z roku na rok wyższa.

Art. 25 ustawy emerytalnej nie dozwalał emerytom na zarabkowanie przez przyjmowanie posad państwowych nawet kontraktowych, artykuł ten został obecnie uchylony.

Nowela do ustawy emerytalnej przewiduje również przeszerogowanie emerytów do nowych grup uposażeń przewidzianych w dekreście z dnia 10 grudnia 1946 r. Dz. U. R. P. Nr 2/47 a konieczność przegrupowania powodowała, iż musiano czekać na uchwalenie ustawy uposażeniowej dla pracowników czynnych w poszczególnych grupach, tak by bez skrzywdzenia kogokolwiek można było przyznać mu odpowiednie zaopatrzenie.

Państwowy Zakład Emerytalny przystąpił już do przeszerogowania tych pracowników, których akta zawierają wszystkie dane ich przebiegu służby. Dotychczas załatwiono 38.000 takich spraw, pozostaje jeszcze około 30.000 akt do zbadania. Przypuszczalnie w najbliższych trzech miesiącach prace te zostaną zakończone i nastąpi wypłata podwyższonych emerytur.

Pewnej części emerytów jak b. Policji granatowej i Straży więziennej wstrzymano wypłatę emerytur z dniem 1 maja br. Wstrzymanie to nastąpiło przez czynniki do tego powołane i dlatego na liczne zapytania interesowanych o powody wstrzymania Państwowy Zakład Emerytalny nie udzielał odpowiedzi.

Ogłoszona w Dz. U. R. P. Nr 42 nowela do ustawy emerytalnej wyjaśnia powody oraz ustanawia Komisje Weryfikacyjne dla zbadania poszczególnych zarzutów odnośnie powyższych osób, a tak samo do dalszej kategorii osób jak Straż graniczna i K. O. P.

Podania o weryfikację muszą wnieść wszystkie te osoby, którym emerytury zostały wstrzymane, gdyż weryfikacja nie jest równoznaczna z przeprowadzoną w styczniu roku 1948 rehabilitacją a same zaświadczenia rehabilitacyjne nie wystarczą do wznowienia wypłaty zaopatrzenia emerytalnego.

Prezes Giszella powołując się na ogłoszone w „Emerycie” Nr 12 z dnia 15 czerwca br. sprawozdanie z czynności Zarządu i Komisji Rewizyjnej z sprawozdania ksiąg rachunkowych i dowodów oświadczając, że wszyscy Delegaci z sprawozdaniami tymi są obznajomieni, wobec czego odpada potrzeba składania osobnych ustnych sprawozdań.

Wyłoniło się natomiast inne ważne zagadnienie, które dziś w pierwszym rządzie musi być omówione i zadecydowane a mianowicie.

Rada Centralna Związków Zawodowych stosując się do wytycznych Ob. Aleksandra Zawadzkiego, wygłoszonych na II/VIII Kongresie Związków Zawodowych, że Związki Zawodowe uznając prymat partii w kierownictwie politycznym, nie mogą pogodzić się z teoriami formistycznymi o niezależności albo neutralności poszczególnych związków zawodowych, ani z twierdzeniem, jakoby wyłącznie te związki zawodowe miały monopol na zajmowanie się sprawami polepszenia bytu swoich członków, — wprowadza je obecnie w czyn, zwłaszcza na podstawie ustawy z dnia 1 lipca br. Dz. U. R. P. Nr 41 z dnia 15 lipca 1949, poz. 293.

Nawiązuje więc łączność nie tylko z zastępami młodej inteligencji ale także z kadrami inteligencji starszej, z weteranami pracy, otacza je pieczołowitością i opieką i wciąga wszystkich chętnych ludzi do twórczej pracy.

Coraz większe rzesze tych ludzi zostaną zaktywizowane w pracy związków zawodowych. Emeryci nie mogą pozostać na uboczu, muszą dostosować się do ogólnego prądu.

Przy Radzie Centralnej Związków Zawodowych powstają grupy związkowe i one będą rozłaczały opiekę nad tymi, których do innych grup istniejących wcielić się nie da.

W konsekwencji znaczy to, że Związek Zrzeszeń Emerytów Państwowych i Wojskowych powinien się zlikwidować a jego funkcje obejmie utworzony przy Radzie Centralnej Związków Zawodowych Wydział emerytur i rent. Z tej rady powinniśmy skorzystać a nasze przedstawicielstwo, o ile je w Radzie Centralnej uzyskać po-